

Isä pisti elämän paskaks

Moi kaikki! En sanois, että mun tarina on saanu vielä onnellista loppua, mutta asiat on menossa jo parempaan suuntaan. Mun isällä on ollu aina raivonhallintaongelma. Se on ilmenny toistuvina raivokohtauksina; sekä fyysistä mutta erityisesti henkistä väkivaltaa on käytetty valtavia määriä. Oon katsonut vierestä ja itkenyt, kun mun pikkusisko on satutettu. Mun isä on sanonu kamalia asioita ja tehny peruuttamattomia asioita. Hän on rikkonut välejä mulle rakkaiden ihmisten kanssa. Kerran oli poliisitkin perässä...

Mun vanhemmat on nyt eronnu, ja elämä on rauhoittunut. Enään ei tarvitse kotona pelätä, joka on tietenkin tärkeintä. Isä ei enää (ainakaan mun tietääkseni) raivoa. Mun ei pääsääntöisesti tarvitse nähdä häntä, mikä on suuri helpotus. Illalla nukkumaan mennessä kuitenkin kamalimmista kamalimmat muistot vilisevät silmieni edessä, ja monesti unen päästä kiinni saaminen on vaikeaa.

Mulla on ollu aina vaikeuksia puhua tästä mun perheen tilanteesta. Oon hävenny tätä kaikkea. Oon teeskennelly, että kaikki on hyvin, ja valehtelemaankin oon monta kertaa joutunu. Itsetuntokaan ei oo mitään huippuluokkaa. Pitkänä tyttönä oon saanu kuulla ikävää kommenttia toisen perään ja selän takana paskan jauhamistakin on ollu. Koripallo on ollu mulle aina paikka, jonne oon voinu paeta. Rakastan sitä enemmän ku mitään muuta. Koriksen lisäksi mua autto todella paljon, kun sain puhuttua mun opettajan kanssa. Se kuunteli, kysyi, huolehti ja auttoi. Ja ajatuksen ja sydämen kanssa. Se oli mulle se henkilö jolle pystyin kertomaan kaiken. Toivon, että kaikilla olis joku vastaava läheinen.

Tällä hetkellä oon ollu treenikiellossa, mikä on tuottanu valtavaa tuskaa. Lisäksi se opettaja, jolle uskouduin, on lähtenyt toiseen kouluun. On ollu aivan todella raskasta. Itsetuhoisuuteen en oo kuitenkaan sortunut. Oon löytänyt apua kirjoittamisesta. Jos ei ole ketään jolle puhua, ota kynä esiin ja kerro paperille kaikki huolet. Se auttaa oikeasti. Mullakin on ollu todella sekavia tunteita, jotka on jotenkin selvinnyt paperille.

Mulle on syntynyt puolisko, josta oon erittäin huolissaan. Isä ehti mennä uudestaan naimisiin ja hankkia lapsen, kun tulikin heti uusi avioero. Oon todella huolissani mun puoliskosta. Hänellä on ikää vasta 3 kk, eikä siis pysty huolehtimaan itsestään. Kavereille oon saanu puhuttua mun tilanteesta, mutta esim. isovanhemmille pitää vetää näytelmää. Toisinaan on hyviä päiviä, toisinaan aivan umpipaskoja. Haikailen menneisyyttä. Aikaa, jolloin vierellä seisoj välittävä ja vahva isä, ja aikaa kun ei kiusattu ja elämä oli hattarapilvessä leijailua.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2021/isa-pisti-elaman-paskaks>